

Finalitza la restauració de la Font d'Hèrcules, la més antiga de Barcelona

- » L'Ajuntament ha acabat els treballs per rehabilitar la font ornamental amb més anys de la ciutat, situada a la cruïlla del passeig de Sant Joan amb el carrer de Còrsega, a Gràcia
- » S'ha invertit 72.000€ a fer una neteja general de les superfícies per eliminar-ne l'òxid, restaurar els medallons de marbre i fer el rejuntat i la impermeabilització de diversos elements

La font ornamental més antiga de la ciutat llueix com nova. Es tracta de la Font d'Hèrcules, situada a la cruïlla del passeig de Sant Joan amb el carrer de Còrsega, al districte de Gràcia. L'Ajuntament, a través de la Direcció de Serveis d'Arquitectura Urbana i Patrimoni, ha finalitzat els treballs de restauració del monument, que han suposat una inversió d'uns 72.000 euros.

La font té una base circular que fa d'estany, i al mig s'aixeca un monument format per un pilar que sosté la figura dempeus d'Hèrcules despullat, recolzat sobre un garrot i amb la pell del lleó Nemea al braç esquerre. A banda i banda de la base del pilar hi ha dos lleons que sostenen una esfera amb les potes davanteres i brollen aigua per la boca. També surt aigua d'una petita figura de dofí alat, i al centre del conjunt es forma una cascada formada per quatre basses semicirculars que aboquen aigua una damunt l'altra. A mitja alçada del pilar hi ha, a cada costat, dues serps entrelaçades. A més, el pedestal d'Hèrcules té, mirant a mar, un medalló ovalat de marbre blanc amb el retrat de Carles IV i Maria Lluïsa en baix relleu, i a la banda muntanya un altre també de marbre blanc amb l'escut de Barcelona.

Un dels lleons, el dofí alat i les serps per on brolla aigua.

El monument està esculpit amb pedra de Montjuïc. Aquest tipus de pedra és molt porosa, i amb el temps havia anat absorbint residus de ferro de l'aigua de la font. Degut a això, a tota l'escalinata i a la boca dels lleons s'hi havia incrustat una patina d'òxid que tenia la pedra de color marró i modificava l'aspecte original de l'escultura. A més, s'havia perdut tot el morter de junt dels elements que formen l'escalinata, en algunes zones havien sortit taques verdes i els medallons de marbre estaven força erosionats.

Les tasques han consistit a fer una neteja general de les superfícies tot eliminant les taques d'òxid i les taques verdes amb materials adequats, i s'han restaurat les superfícies de pedra i de marbre. Els graons de la cascada de la font s'han rejuntat amb morter de calç, i s'ha fet una nova impermeabilització del vas d'aigua amb resines i fibres de vidre. A banda, s'ha canviat la bomba de recirculació de l'aigua i s'han netejat els tubs.

Fotos d'abans (esquerra) i de després (dreta) de la restauració.

Més de dos segles d'història i tres ubicacions diferents

La Font d'Hèrcules va ser dissenyada per l'escultor Salvador Gurri i esculpida per Josep Moret. La seva primera ubicació va ser a l'antic passeig de l'Esplanada o passeig Nou, situat a l'espai que va quedar entre la Ciutadella i la ciutat després que el barri de la Ribera fos destruït el 1716. El passeig es va construir a finals del segle XVIII i estava guarnit amb arbres i fonts. La d'Hèrcules es va instal·lar a l'extrem nord del passeig el 1802, fa més de dos segles, amb motiu de la visita del rei Carles IV a Barcelona. De fet, inicialment es van posar dos medallons al pedestal d'Hèrcules, que resaven "Fruto de los pudientes naturales" l'un, i "La familia Real halló delicia en este monumento de la beneficencia" i l'altre.

El passeig de l'Esplanada va desaparèixer cap al 1881, en transformar-se la Ciutadella en un parc públic. La Font d'Hèrcules va ser traslladada al costat del també desaparegut Palau de Belles Arts, situat on fins fa poc hi havia els jutjats de primera instància, d'instrucció i penals, al final del passeig de Lluís Companys. El 1928, dins les remodelacions que es van fer a la ciutat per l'Exposició Internacional de 1929, va ser traslladada a la ubicació actual, l'encreuament del passeig de Sant Joan amb el carrer de Còrsega. Els medallons reials en honor de Carles IV van ser suprimits en temps de la Segona República.

La Font d'Hèrcules en el seu emplaçament original.